

MAKÓI kistérség:

Apátfalva, Ambrózfalva, Csanádalberti, Csanádpalota, Ferencszállás, Földeák, Királyhegyes, Kiszombor, Klárafalva, Kövegy, Magyarcsanak, Makó, Maroslele, Nagycs, Nagylak, Óföldéák, Pitvaros

HÍREK

Megszépült a temető

FERENC SZÁLLÁS. Pályázati támogatás segítségével, 4,3 millió forintból felújították a ravatalozót a temetőben. Építettek urnafalat is, mert már van igény az urnás temetésekre, hamarosan pedig haranglábat állítanak, amelyhez a harang már meg is van. A sírkertet a felújítást követően a köz munkások megtisztították.

Vigyáznak a gólyákra

NAGYLAK. Megrogyant a faluban régóta költő gólyapár fészke, amely egy villanypózná tetején, tartóoszlopon van. A madarak most máshová építettek új fészket, az önkormányzat azonban – abban a reményben, hogy további gólyapárok költöznek be hozzájuk – a természetvédelmi szakhatósággal egyeztetve arra kérte meg az áramszolgáltatót, hogy a régi fészket tartóoszlopát javítsa meg, helyezze át. Erre várhatóan ősszel, a gólyák elvonulása után kerül sor.

Bölcsődét építenek

CSANÁDPALOTA. 52 milliós beruházással, pályázati támogatás igénybevételével egy három csoportszobás bölcsődét alakítanak ki a régi óvoda jelenleg használaton kívüli épületéből, amelyet felújítanak és bővítenek. A pénzt már megnyerte az önkormányzat, a munka napokon belül megkezdődik – egy helyi építési vállalkozó kapott rá megbízást. Ha készen lesz, új eszközöket is vásárolni fognak az épületbe 6 millió forintból. A bölcsőde a tervek szerint a térségből is fogad majd apróságokat, akár gyermekmegőrzésre is.

AZ ÚR MÖGERŐSÍTÖTT – MONDTA A HÍVEKNEK CSEH PÉTER MIHÁLY

Autóstopppal jött haza a pap

A hétfégi földéaki falunapon rózsapárokot adott össze Cseh Péter Mihály. FOTÓ: VERÉB SIMON

Tiszta ö-ző nyelvjárásban magyarázta a tékozló fiú történetét a földéaki híveknek a 32 éves Cseh Péter Mihály. A fiatal káplán falubeli, de Dombóváron szolgál, futballozik, és olykor autóstopppal közlekedik. Ezúttal is így jött haza a falunapra.

FÖLDEÁK
BAKOS ANDRÁS

„Nagyon mögijedtem” – mondta a 32 éves *Cseh Péter Mihály* a falunapi misén a híveknek. Arról mesélt, milyen érzés volt, amikor fölszentelése után beült a gyóntatófülkébe, hogy várja a bűnbánatra készülő híveket. Jó sokáig ott kellett ülnie, mire jött valaki, addig volt alkalma elgondolkodnia kételyeiről, míg nem az úr „mögerősítette”. Az őszinte fiatal ember szájából nem hatott idegenül az ö-zés, hiszen helybeli fiú. Korábban a szegedi egyetemre járt, de már akkor részt vett hajléktalanok

ellátásában, később pedig a pécsi teológiára ment tanulni. Futballozik, mint a szeged–csanádi megyés püspök. Az újságíró keresztkérdéseire válaszolva arról is mesélt, hogy autóstopppal jött haza Földeákra a falunapokra. Utána még egy napig maradt, aztán utazott vissza Dombóvárra, mert ott látja el papi szolgálatát.

A fiatal káplánt *Katona Pál*, Földeák plébánosa hívta haza erre az alkalomra. Tisztelik, becsülik egymást, és ez *Katona* esperes szerint részéről annak is köszönhető, hogy a fiatal ember „elégé önálló gondolkodású”, és erről püspöke tudna mesélni. – Ebben hasonlítunk – mondja *Katona* esperes. – Annak idején nekem is volt vitám Gyulay püspök úrral, aki azt mondta, túl sok pénzt költök a közösségekre. Én úgy gondoltam, arra a célra sohasem elég a pénz. Utóbb azzal zárta le bölcsen a vitát, hogy „hát te is

megmondtad, én is megmondtam, így van jól”.

A falunapi misén, a rózsakodalmon a tékozló fiú esetéről volt szó. A fiatal káplán kézbe véve a mikrofont ö-ző nyelvjárásban beszélt. Péter magyarázata szerint élnek közöttünk olyan emberek, akik elmennek otthonról – a görög eredetiben szereplő kifejezést úgy is lehetne fordítani: a nagy sömmibe – eltékozzák pénzüket, tehetőségüket. Aztán rájönnek, elcsúrták, és már visszamennének, ha lehetne. És mint látjuk, létezik a nyomornak olyan foka, amikor az ember inkább disznó lenne, csak ne haljon éhen. De akadnak olyan emberek is, akik szenteskednek, mindig eljárnak a templomba, de közben irigykednek arra, aki át meri lépni a határokat. Az igazi atya pedig mindkettőt szereti, a megtért fiú vallomása azonban azért indítja meg, mert ritka az ilyen őszinteség – manapság is.

Új körforgalom a belvárosban

MAKÓ. Két-három héten belül, a munkakezdési engedélyek beszerzése után nekilát egy új körforgalmi csomópont kialakításának a Délút Zrt. Makó szívében, a jelenlegi egyetlen, közlekedési lámpákkal biztosított hármas kereszteződésnél. A Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztési Zrt. hivatalosan tegnap adta át a munkaterületet – tájékoztatta lapunkat *Fazakas Orsolya* szövegíró. A munkálatok ideje

alatt forgalomkorlátozásokra kell számítani az érintett területen, ami fokozott figyelmet igényel az autósoktól. A beruházás bruttó 105 millió forintba kerül, az összeg 70 százalékát az Út-pénztár, 30 százalékát pedig a makói önkormányzat biztosítja. A körforgalom három ágú és egy sávú lesz, amellyel egy időben kerékpárutak, járdák és gyalogátkelők épülnek, valamint sor kerül a szennyvízcsa-

torna felújítására és a közvilágítás átépítésére is. A munka befejezésének tervezett időpontja október 21. Ez lesz a város ötödik körforgalmi csomópontja a 43-as főútvonalon. A NIF arról is tájékoztatta lapunkat, hogy Makó térségében, az épülő autópálya főúti lekötésénél tegnap befejezték a 4415-ös összekötő út szélesítési és útburkolat-építési munkáit, így megszűnt a forgalomkorlátozás.

Építésre kap pénzt a város, felújításra nem

Miközben Makó joggal büszke az újonnan, sok tízmillióból megépült kerékpárút-hálózatára, vannak olyan régi szakaszok, amelyeket fel kellene újítani.

MAKÓ
MUNKATÁRSAINKTÓL

Néhol szinte a lelket is kirázza az emberből – ezt tapasztaltuk, amikor végigtekertünk a másfél kilométeres Justh Gyula utcai kerékpárúton egy olvasónk panasz nyomán. *H. Kovács Ferenc* azért kereste fel szerkesztőségünket, mert a minap megbüntette a rendőr, a Justh Gyula utcán ugyanis nem a bicikliúton, hanem a vele párhuzamos úttal hajtott elektromos kerékpárjával. Nem vitatja a büntetés jogosságát, de azt mondja, ha nem akarja, hogy szétessen alatta a kétkerekű, kénytelen az autópályán közlekedni. Tudomása szerint már aláírást gyűjtöttek, kérve

az önkormányzatot a kerékpárút felújításra.

Miután a Vásárhelyi utcai kereszteződéstől egész a gyárnegyedig végigtekertünk a kerékpárúton, igazat kellett adnunk olvasónknak. Az aszfaltcsík döcögős, hepehupás, repedésektől szabdalt. A legrosszabb talán az út első harmada, a bölcsődéig, a rendelőig, de később sem sokkal jobb. A több mint két évtizede épült bicikliútról a rajta rendszeresen közlekedők egyébként azt mondják, már akkor sem volt tökéletes, amikor átadták. Egyébként a Justh Gyula utcára nagyon sokan a Vásárhelyi utcáról kanyarodnak be – ott is van egy bő egy kilométeres kerékpárút, amelyre ugyancsak ráférne a felújítás.

A Justh Gyula utcai bicikliút hepehupás, repedésektől szabdalt. FOTÓ: SZABÓ IMRE

Csak új bicikliút építésére adnak pénzt. Az önkormányzatnál is tudják, hogy a Justh Gyula utcai bicikliutat fel kell újítani, és azzal is tisztában vannak, hogy az út karbantartása a város feladata. Pályáztak is az ehhez szükséges pénzre a Gazdasági és Közlekedési Minisztériumnál, de nem nyertek – tájékoztattott Horváth Bernadett beruházási csoportvezető. A város közben rendre megnyeri azokat a pályázatokat, amelyek új utak építéséről szólnak. De ugyanez a helyzet más településen is. Ez azért van így, mert bicikliút felújítására az Unió egyáltalán nem ad pénzt. Hazai forrás is csak egy volt erre eddig, a már említett GKM alapja. Ide ezután is pályázik Makó, hátha legközelebb sikerül nyerni.

VASS JÓZSEF SZENTESI KÖZÉPISKOLÁSKÉNT ÖNKÉNTESNEK JELENTKEZETT

40 éve a Marossal küzdött a makói vidék

A védekezésben az ország minden pontjáról érkező önkéntesek, magyar és szovjet katonák is részt vettek. ARCHÍV FOTÓ: JÓZSEF ATTILA MŰZEUM

Pontosan negyven évvel ezelőtt heroikus küzdelmet folytatott Makó és vidéke a Marossal – a nőket és a gyerekeket ki kellett telepíteni. Annak idején szentesi középiskolás volt, és önkéntesként segítette a menekülőket – most, óföldéaki lakosként könyvet írt az árvízi védekezésről Vass József.

ÓFÖLDEÁK, MAKÓ
SZABÓ IMRE

Negyven évvel ezelőtt a május vége a Maros elleni küzdelemmel telt. A folyó példátlanul magas vízállása azzal fenyegetett, hogy átszakad az egyébként is gyenge gát. A városban és több környező faluban csak a férfiak maradtak, hogy az ország szinte minden pontjáról

érkező önkéntesekkel, a magyar és a szovjet katonákkal együtt küzdjenek a veszéllyel. A nőket és a gyerekeket május 20-a után Hódmezővásárhelyre és Szentesre telepítették ki – olvasható abban a könyvben, amit a szabadidejében helytörténeti kutatásokkal foglalkozó óföldéaki *Vass József* írt az 1970-es nagyárvíz emlékére.

Személyes élményeit is beleértette a kötetbe, szentesi középiskolásként ugyanis önkéntesnek jelentkezett, hogy a menekülőket elszállásolásánál segítsen. – Máig megrázó emlék számomra az otthon maradtakért aggódó, gyermekeik kezét riadtan fogó, síró édesanyák látványa – mondja. Mint ahogy az is, hogy épp arra az időre esett a gyermeknap, és

ők műsorral kedveskedtek a gyerekeknek. Ezzel sikerült mosolyt csalni a kétségbeesett apróságok arcára. De elmesélte azt is, hogy 16 évesen is érezte: a baj összehozta az embereket, és olyan összefogást teremtett, amelyre azóta sem volt példa ezen a vidéken. A menekültek végül június 4-én térhettek vissza.

Vass József szerint azért fontos emlékeznünk a négy évtizeddel ezelőtt történetre, mert ekkora veszélyben nagyon régen nem forgott a város és térsége. Ha a gátak megerősítése nem sikerül, vagy Makó kerül víz alá – akkori becslések szerint még a főtér is „úszott” volna –, vagy rá kellett volna engedni a vizet Maroslelére, illetve Vass József falujára, Óföldé-

Vass Józsefben ma is élnek az árvízi emlékek. A SZERZŐ FELVÉTELE

ákra. Úgy gondolja, az, hogy ezt el tudták kerülni, egyrészt a gátakon éjjel-nappal dolgozó sok ezer önkéntesnek és a katonáknak, illetve a rendelkezésre álló technikának köszönhető.